

У име Оца и Сина и Светога Духа.

Данас браћо и сестре, прослављамо велики празник, празник Благовести, празник Пресвете Богородице, празник који је пре свих других празника, и могли би да кажемо један од највећих хришћанских празника.

Од куда тај назив Благовести за данашњи дан, за данашњи празник?

Зар може бити добре и благе вести, тамо где је смрт царовала вековима, хиљадама година?

Заиста до тада, док се свети архангел Гаврило није јавио светој Богородици, није се знало за ту реч Блавест. Али тада кад се он јавио светој Богородици, изабраној од Бога да буде мајка Господа Христа, мајка Сина Божијег, Богородица, онда је ово постала блавест, блага, радосна вест.

У чему је та блага, радосна вест?

У томе што је тада, ето јављено свету, да ће девојка затруднети и родити сина, и наденути му име Исус, што значи Спаситељ.

Може ли бити радосније вести од те? А архангел Гаврило кад се јавио светој Богородици, почео је радуј се Благодатна, Господ је с Тобом! Била је изабрана од Бога, била је припремљена, јер је живела у храму, вршећи све заповести Божије, и тако се удостојила те велике и превелике части, да она буде та кроз коју ће Син Божији доћи на Земљу као човек, као Богочовек, да људима дарује сва небеска блага, сва небеска добра, све врлине вечне, и вечну правду, и вечну истину, и вечну љубав и вечни живот.

Јер Господ Христос који се родио од свете Богородице, донео је на Земљу цело Небо, боље речено Земља је постала Небо. Зато што се на Земљи почео развијати један небески живот, анђелски живот, који ево траје преко две хиљаде година. Света Богородица је тиме постала часнија од Херувима и славнија од Серафима, и она је после Господа Христа најсветије и најузвишеније биће на Небу и на Земљи, али исто тако Господ Исус Христос је дошавши да спасава људе, као Спаситељ оставио људима своје свето Јеванђеље, оставио пут и наук, како треба живети овде на Земљи, да бисмо могли наследити та вечна небеска блага, тај вечни живот.

Данас су Благовести пале на трећу недељу поста Крстопоклону, када се клањамо светом Крсту Господњем, дакле оном симболу на коме је Господ Христос пострадао, разапет и умро, ради нас људи и ради нашег спасења.

А још док је проповедао Господ и учио људе, говорио је о Крсту, „ко хоће за мношћом да иде, нека се одрекне себе, и узме Крст свој и иде за мношћом“. Шта значи узети Крст свој? Не Христов. Христов Крст је претежак, не би га могли људи носити, него свој Крст, јер сваки човек има свој Крст, према својим моћима које му је Бог одредио, а то су животне невоље, страдања и пре свега оно што нас оптерећује и што нам смета на путу идења за Господом Христом, и у извршавању и доживљавању те благе радосне вести, јесу греси наши браћо и сестре. Дакле узети Крст свој, значи прихватити све оно што Господ допусти на нас људе по својој промислу Божијем, а за наше вечно добро, за наше вечно спасење, али да се ми трудимо да идемо за Господом Христом. Он је ишао носећи Крст страдања, прогона од Витлејемских јасала, где се родио, па до Голготе на којој је био разапет. Дакле нема другог пута са Земље у Царство небеско, сем пута крстоноснога. И Господ је тај Крст осветио, својим страдањем, својом смрћу на њему и даровао га људима као симбол спасења. Крст је сила и знамење, Крст је спасење, пева света Црква.

Ето браћо и сестре, а света Црква је одредила ову Свету Недељу, трећу недељу поста, у средини поста отриликe, да би ми путници који смо кренули ка тихом пристаништу, ка Васкрсењу Господа Христа, који смо се уморили на томе путу и од поста и од молитве, да се под сенком Крста Господњег одморимо, да предахнемо, да би могли да кренемо даље и да свој подвиг довршимо онако као што је Богу мило и драго. Да издржимо пост, јер и то је један вид Крста Господњег, да издржимо молитву, да чувамо себе од свих греха и свих зала не само за време овог поста, него целог живота. Да чинимо добро ближњима нашим, да се клонимо сваког зла, јер онај ко чини зло, ко чини грех, себе тиме удаљује од Бога и скреће са пута Христовог. А ми браћо и сестре који смо се нашли у овом светом храму овде, и уопште ми који верујемо у Господа Христа и трудимо се да одржимо Његову веру, чисту, неокрвљену, неупрљану, да се трудимо да такав буде и живот наш, јер према животу нашем цениће се и вера наша.

Јер само тако живећи, ми ћемо пребродити, ову велику пучину морску, велику пучину Великог поста и стићи безбедно у пристаниште Васкрслога

Господа, где нас он чека са својом Пресветом Мајком, да нас прими да нас награди и да нам дарује живот вечни, да би и ми у Царству Његовом, са светим анђелима и светитељима Божијим славили Њега Васкрслог Господа, са Оцем и Духом Светим и Светом Богородицом кроза све векове и сву вечност.

Амин.